

53053

BUDAPESTI JÁRVÁSEZÉRSZÁM
1918. DEC. 26

1/2

ÁTVETTE

Komédia

Szépirodalmi, Kritikai és Színházi hetilap.

Főszerkesztő:

VAJDA FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

INCZE BÉLA

Megjelenik hetenként egy-
szer – szombaton.

EGYES SZÁM ÁRA 60 FILL

Előfizetés

negyedévre 7 kor. 20 fillér.

Főmunkatárs:

VÁRADY REZSŐ

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal: Budapest, III.,

Templom-utca 17.

118.

MEDGYESSY RÓZSI

FOGAK

811
részletre, foghu-
zás, szájpaddás-
nélküli műfogak,
fogsorok, arany-
koronák és hidak

**Budapest V. Vil-
mos császár-ut 60
félelemelet 2.**

**Izléses nyomtat-
ványok**

HAUPTMANN

Bélánál

Sziv-utca 42.

Telefon: 148—51.

Hirdetések

felvétetnek

a kiadóban

Komédia

Szépirodalmi, Kritikai és Színházi hetilap.

Előfizetési árak:

Egész évre	28,80 fill.
Félévre	14,40 fill.
Negyedévre	7,20 fill.
Egyes szám	—,60 fill.

Főszerkesztő:

VAJDA FERENCZ

Felelős szerkesztő:

INCZE BÉLA

Főmunkatárs:

VÁRADY REZSŐ

Hirdetések:

Egész oldal	60.— Kor.
Fél oldal	30.— Kor.
Negyed oldal	15.— Kor.
Nyolcad oldal	7,50 Kor.

TARTALOM: PÉCHY ERZSI AZ UJSÁGOK HASÁBJAIN: B. L. — KRÓNKA; ír. ja stb. — EMLÉKEIMBŐL stb. — KULISSZÁK MÖGÜL — ELSŐ SZERELEM — KI MEGYEK A TEMETŐBE. — AZT AKAROM MONDANI. — MŰVÉSZETRŐL. — SZÍNHÁZI UJSÁG. — FEHÉR ORGONÁK. — SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Péchy Erzszi az ujságok hasábjain.

Napokig foglalkoztak a napilapok Péchy Erzszi és a páрмаi herczeg szerelmi kalandjával.

A legapróbb részleteket hozták a lapok, természetesen különböző megvilágításban, már amennyire a művésznő kedves a lapnak. A pletykát kedvelő közönségnek tudom kellemes csemegével kedveskedett házi ujságjuk. Minden egyéb egy pár napig háttérbe szorult. Pedig soha nem volt az ujságoknak létérdekünket annyira érdeklő közölni valójuk, mint most, mikor Magyarország integritása forog kockán. Csehek, románok, szerbek előzőnlötték az országot, az ujságoknak nagyon nehéz helyzetük van. Tanítani, tudósítani és vigasztalni.

Vagy talán azért irtak oldalakat René páрмаi hercegről, hogy ezzel a csemegével felfrissítsék az olvasók kedélyét? Bármilyen ok is vezette őt, nagyon helytelenül cselekedtek, amikor belenyúltak két ember magánéletébe és azok intimitásait a közönség tudtára adták. Sulyosbitja még az a tény, hogy a főszereplő fővárosunk egyik legjobb énekes színésznője, aki egyuttal anya is. A nagy nyilvánosság előtt meghurczolták és megsértették a művésznőben a művészi etikát és az anyát, mert a művésznő gyermekének jó anyja is. Nagyon mellékes körülmény, hogy egy volt uralkodó herczeg a szerelmi duett második hőse. Talán a régi világban mikor az uralkodó-

ház tagjai önmaguk előtt is oly magas piederstálra helyeztetett, hogy hiuságunkak hizelgett ha közülünk való egyént, különösen kedvenc színésznőket gyengéd érzelmek köttették a féltve tisztelt ház egyik tagjához. Bizonyos jól eső pikantériával gondoltunk volna a szereplő egyénre, de semmi több. Ma azonban amikor a teljes demokratizálódás útjain haladunk és a közel jövőben szabad köztársasági állam leszünk, akkor nem lehet René hercegről beszélni. József főherceg aki a volt uralkodó ház rend alapján magasabb rangot foglalt el, mint a fiatal René és már hetek óta, mint Habsburg sőt magyarosítva Alcsuth József néven szerepel. Vajjon miért ír minden ujság René hercegről?

Az egész nem más, mint izléstelen szenzáció hajhászás, melynek szomorú szereplője Péchy Erzs. A legérdekesebb, hogy az egész komédia tulajdonképpen egy fiatalkoru szélhámós körül forgott, aki semmivel sem zseniálisabb a többi szélhámosnál. Talán közönségesebb, mert gyengéd érzelmekre alapította csalását. Hadi szélhámósok jutnak az eszembe akik özvegy asszonyokat kerestek fel, hogy fronton küzdő fiaikról hírt vigyenek és pénzt a fiunak, mert nagy pénzinségben szenved. A fiu a pénzt soha sem kapta meg. Rosner Renéről vitt hírt Péchynek és Péchy hitt Rosner hazugságainak. Itt már nincs folytatása a dolognak. Rosner becsapta Péchy, Renét, az édes anyját,

sőt talán saját magát is. Közben kisebb sikkasztásokra, ok fathamisításra jöttek rá, ami mind a törvénytörések rovatba tartozik, ahol ráblógyilkosokkal tiz sorba végeznek. De Rosnert nem vitték a törvénytörések rovatba. Rosner esete kitűnő csemege az ujságoknak, mert mögötte egy uralkodó herceg és egy közismert művésznő álltak.

Rosner azután csak mellék alak lett. A fő alakok a megcsalatottak lettek, azok viszonyai beszélgetésük, viselkedésük és, hogy a dolog még érdekesebb legyen, holmi vérszegény royalti mozgalomról is beszéltek. Minden lap hozott nyilatkozatot. Sőt az egyik fővárosi nagy napilap Rosnert kérte, hogy kegyeskedjék az ügyről nyilatkozni. Rosner a sikkasztó ur leereszkedett és nyilatkozott. Nyilatkozatta csuparágalom Péchy ellen és nevetséges ellenmondások.

Többek között azt mondja, hogy Péchy őt is nagyon szerette és azal végzi, hogy Péchy daczára hogy őt nem szereti; azért örökké szeretni fogja. Nem tudom van-e ember aki ebből az ellenkező nyilatkozatból ki tudná hámozni a valót. Ez különben ujdonság a hirlapírás terén, hogy rovott múltú egyén nyilatkozatát minden fenntartás és megjegyzés nélkül közli oly tartalommal, mely telve van rágalommal egy köztisztletben álló művésznő ellen. Nem gondolják a tisztelt hirlapíró urak, hogy ezzel sértik a komoly, becsületes és erkölcsös magyar művészetet? Nem az

a hirlapirodalom célja, hogy emberek magánügyeit szépen szervírozva feltálalják a pletykákra és nagyközönségnek. Nem gondolják, hogy sértik a jó ízlést és ártatlanul keresztet raknak olyanokra, akik becsülettel éltek és élnek? Vagy talán bűnnek tartják, hogy egy színésznő szeretett egy herceget és viszont? Néha az életben

is előfordulnak oly dolgok amiket csak fűzetés ponyvaregényekben képzelünk el. De miért kell a közönséget gyatra ponyva-imitációkkal szórakoztatni?

Mi sajnáljuk Péchy Erzsit, hogy éppen neki kellett fő hősként szerepelni. —

(B. L.)

KRÓNIKA

Irja: Kováts László.

Keskeny lépcső vezet fel az orfeum előcsarnokából. Olyan keskeny mint nagy bérházakban a cseléd lépcső. Felérve kis mélyedésekben ruhatári tele fogasok lógnak zsúfolva kabátokkal. Beljebb megyek. Tompán hallok zongoraszót, valami angol dal lehet, az éneket már nem hallok. Székek csusztatása, köhögés elnyeli a kereskedősegéd formájú színész erőlködését. Csak a szája mozgásából látszik, hogy énekel. Hátról cigányzenészek ülnek, unottan bámulnak a füstfelhőkbe és a szemük könnyezik. Talán a füsttől, de lehet hogy a közönséget sajnálják akik két és fél órán át szívják amugyis beteg tüdejükbe a füstöt. A Royal sörkábaré Budapest legegészségtelenebb szórakozó helye. Az egész Kabaré-nak nevezett zúglokál cigarettező asszonyaival, szivarozó férfaiával és az áporodott ételszaggal, szégye-

ne Budapest hygieniájának és erkölcsének. Mert a műsornak nevezett értelmetlen zagyvaság, mely a közönség érzékeire szeretne hatással lenni, rosszul sikerült keveréke a külvárosi csibész iznek, a Dobutcai gheztók illatával. És egy ilyen intézmény fővárosunk legforgalmasabb pontján, mondhatni szívében terjeszti a ragályt, rontja az ízlést. Szégyene a régi rendszernek, a klikkek uralmának, kinek egyik tagja egyben a sörkábaré tulajdonosa is. Szomorú dolog, hogy városatya létére nincs annyi érzéke, hogy változtasson valamit azon a kis szobán és tegye kissé nivósabbá a műsort. De úgy látszik, hogy az igazgató ur ízlése csak a napi bevétel iránt fogékony, ami a mai világban horribilis összeget jelent naponta, mert hiszen a mai publikum megy színházba, de azért annyira nem szabadna megbüntetni hogy ilyen tartalommal és levegővel kinozzák és az előadás végén a harcban elfáradt boldog leszerelteknek újból akcióba kell lépni és erős offenzívát kell kifejteni a most kapott

kabátokért, amit egy félórai esetleg vérnélküli harcz után sikerül megszerezni. Boldogan sietnek le a lépcsőn, az agyongyötört tüdők fellegzenek, sietnek a villamos megállóhoz és már elfelejtik, amit végig szenvedtek. Ha pedig a jövő hónapban, a Nemzeti vagy más nagy színházban nem kapnak jegyet, újból elmennek a sörkabaréba, kicsit gyötrődni, megundorodni a kabarétól és hazaérve boldogan felsóhajtani, hogy mégis csak legjobb otthon!

Emlékeimből..

Írta: Kaposi Ernő.

Készséggel teszek eleget a „Komédia” szíves kérelmének, amikor életem főbb mozzanatairól írok egyet-mást, bár az emlékek nem nyúlnak még mélyen vissza, de nekem mindig kedvesek és megkapók maradnak dacára a sok küzdesnek és kevés derűnek, de velem történtek meg és ezért becsesek önmagamnak.

Mintegy 18 év előtt végeztem Rákosi Szidi színiiskoláját. Rákosi és Somló Sándor tanítványa voltam. Az utóbbi a Nemzeti színház tagja volt, később. direktora lett.

Első szerződéseim mint énekes és tánczos siheder a Kisfaludy színházhoz szólott Ó-budán, mely Bokros szinigazgató vezetése alatt küzdött a létért és a művészetért. A legnagyobb fizetés az akkori Kisfaludy színházban 25 forint volt, amit én kaptam egyedül, azaz csak kellett volna kapnom, de mivel szeretett direktorunknak nem volt, ne-

KAPOSÍ ERNŐ

első szerepében a „kis szökevény”-ben.

künk bizony csak papíron marad meg a fizetés. Néha lázadó gyomrunk hajtotta Bokros igazgató télikabátját a henteshez, hogy a szétugrani akaró társulatot egy kis kolbász reménye együtt tartsa, ami ilyenkor pár napra sikerült is.

A Kisfaludy színháztól a Városligeti nyári színházhoz kerültem, melynek Feld volt már akkor is a direktora.

Feld tatáól aztán vidékre tettem át szállásomat, Győr, Nagybecskerek, Lugos, Nagykikinda. Itt különben az a malheur ért, hogy a művészetért rajongó szerb nemzetiségű szállásadóim örök emlékül megtartotta úgy az én, mint feleségem garderobját. E megható rajongás után Zomborba kerültem. Oda a legfagyosabb téi időben, éjjel 12 órakor érkeztem feleségemmel és picziny kis leánykámmal, ahol a néptelen utcákon csatangolva töltöttük az éjszakát, mivel szállást sehol sem találtunk.

Megunva a vidék ezer kellemét, visszajöttem Pestre a Népszínházhoz, majd a Vigszínházhoz, míg aztán 1914. október hó 20-án átvettem első színészi működésem színhelyét, Kisfaludy színházat. Az akkori roszmeneteli színházból, - ami inkább cabaré volt, - a mai napig fáradhatatlan, munkás vezetéssel Ó-budának egy kulturtemplo mot építtem, amit csak azok tudnak méltányolni, akik tudják mi a haladás és mi a művészet.

Szívesen emlékeztem vissza küzdéseimre, mert látom, hogy azt a feladatot, ami egy színész emberre hárul, elvégeztem becsülettel; kulturmisszióm most látja gyümölcsöseit lelkes művészgárdám munkásságában és a közönség esténkénti viharos tapsaiban.

Kulisszák mögül

Hogy Medgyesi Rózsi körül szívesen legyeskedik a férfi népség, az nem ujság.

Éppen az udvarlóról folyik a tárgyalás. Medgyesi Rózsi hideg közvetlenséggel állapítja meg, hogy a rajongó X. Jóska szerelmi extázisa célt tévesztett. Oly hidegen hagyták, annyiba sem vette, - mit mondjon - mint a pénztárcáját. Az egyik melegszívű kolléga, kiben Medgyesi Rózsi kegyetlen hidegsége X. Jóska iránt részvétet támaszt, hirtelen a pénztárcára teszi kezét

— Rózsika legalább tele van?

— Dehogyanis — Üres!

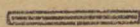
— Ahá! Most már értem a szegény Jóska esetét.

Vimlathy, Gruber és Perényi Sárka együtt utaznak a villamoson. Az utat vidám viccekkel és egymás „ugratásával” igyekeznek agyonütönni. Egyszerre Vimlathy felugrik és örömmel ujságolja:

— Gyerekek! Tudjátok, hogy a „Kapi” sulyemelő bajnok? Egy métermázsát is felemel félkézzel.

Gruber karmester, aki Magyarországon egyik sulyemelő bajnoka, szerényen megjegyzi:

— Barátom mindent felemelek, de a te elesett szerepeidet még sem tudmán felemelni.

Egy budai kis korcsmában a színészek egy igen derék kollegájuk névnapját ünnepelték.

Már vagy tizenöt toasztot szenvedett végig a társaság, amikor mindnyájuk rémületére feláll egy öreg kollega, aki egyébként igen szófukar ember hírében állott a színháznál. Az öreg kollega stentori hangon szónokolni kezd:

— Tisztelt hölgyeim és uraim! Felkérem önöket, vegyék kezükbe a poharakat és álljanak fel valamennyien . . .

Mindenki feláll, sejtve, hogy talán az ünnepeltet fogja ünnepiesen felköszönteni. De az öreg így folytatja:

— . . . és most nézze meg mindenki, hogy nem-e az én szalvétámon ült eddig? Mert nem találok sehol . . .

APHORIZMÁK

Ösztön szüli a vágyat, vágy a gondolatot, gondolat a tettet.

Az udariasság olyan, mint a szűk gallér; folytogat.

Az udvariasság a képmutatás iskolája.

Születni; fatális véletlen. Élni; heroizmus. A halál szemfényvesztés.

INCZE BÉLA

Első szerelem

(Novella)

Irta: VAJDA FERENCZ.

Bandika harmadik elemibe járt. Mariskával először a tornateremben találkozott. Március 15-ét ünnepelték. Együtt énekelték a Szózatot, áhitattal hallgatták az igazgató ur ünnepi beszédét. Bandika véletlenül Mariska mellé került. Nagy kék szeme összetalálkozott Mariska fekete szemeivel, hosszan nézte fénylő fekete haját, mely rövid fűrtökben táncolt fehér nyakán.

Az ünnepélynek vége volt. Bandika átosont a lányok kapujához és várt . . . Mariska barátnőivel jött le a lépcsőn, kis szája mosolygott, kivillogtak apró fehér fogai. Bandika már messziről észrevette. Arca kipirult, szive hevesebben dobogott, majd fejét hirtelen elfordította, nézte a már oly sokat látott csilingelő villamos kocsikat. Érezte mikor elmegy mellette, hallotta csengő hangját, de nem mert rá nézni. Mikor már messze ment sokáig nézett utána, aztán egyedül elindult hazafelé . . .

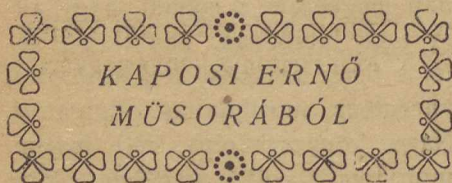
Otthon szomorúan könyökölt könyvei fölé. Szemei az ablakon révedeztek, melyen a tavaszi eső kövér csepjei lassan folydogáltak le. Gondolatban Mariska kedves fehér arcát látta. Arca kipirult, önkénytelenül elszégyelte magát, mint ré-

gen mikor a spájzban rajtacsípte a szakácsné és elárulta a mamának. A vacsoránál szomorúan ült, alig várta az alvás idejét, hogy maga elé képzelje Mariskát, sok szép dolgot, dicsőséget amit szeretne megcsinálni, hogy róla beszéljenek az iskolában és az igazgató ur megveregeesse a vállát, mint Kardos Pistának amiért elrántott a kocsi alól egy kislányt. Nagy, dicső cselekedetet vágyott véghez vinni. Eszébe jutott kopottas iskolatáskájának színes képe, ami Toldy Miklós párviadalát ábrázolja; amit anynyiszor elnézett a beszéd és értelemgyakorlat órán és álmodozva gondolt arra, ha valaha neki kellene birokra kelni idegen bajokkal, megbocsájtana nagylelkűen, mint Toldi Miklós. — A selyempaplant magára huzta, belebámult a sötétségbe. A nagy cserépkályhát nézte ami most időmtalan, torz árnyékának látszott, felbámult a menyezetre, nézte a suhanó világos fénycsíkokat, amit az elrobogó, bugó villamosok vetitettek. Néha pattogva ropogott a játékszekrény. A játékok! Minek már nekem? Miért nem adják a házmesterék Janikájának? Nekem már nem kell kanyargó sineken szaladó vonat; csak addig szalad, míg a kis kék acélrugó nem nagyobbodik, enged, azután újra fel kell huzni. Régen jó volt, mikor még kis gyerek voltam, de most nem kell. Haragosan ütött kis kezeivel a paplanra, haragudott a játékaire a kis hordós kocsira, üveggyölkre, építőszekrényre. Hol-

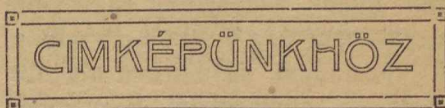
nap megkérém a mamát, hogy adja oda Janikának. Felült . . . fejét a fehér szekrény felé fordította, energikus mozdulattal rámutatott. Nagy könyvszekrény kell nekem, morphondirozott magában. Sok könyv egymás mellé rakva, a tetjén bagoly meg halálfej. Mariska. — Ujra eszébe jutott, fejét befurta a párnák közzé, a takarót egészen magára huzta és álmodozva gondolt lehetetlen dicsőségekre. Ha egyszer kigyulladna az iskola és én megmenteném, ölbekapnám mint a tűzoltók a párisi áruház égésénél, amit oly szépen játszottak a moziban. Leszaladnék vele a lépcsőn és elájulna, azután az iskolaudvarban felébredne, kinyitná szép nagy fekete szemét és azt kérdezné: hol vagyok? Azután megcsókolná száját és az újságokban lenne, hogy László Endre élet-mentő. Az arc képe is benne lenne, de a hosszunadrágos matróz képe. Elvinnék a király elé, szólna a zene, kapna érmekeket és az igazgató ur megveregetné a vállát, mint Kardos Pistának.

Boldogan mosolygott, szinte már valónak képzelte ábrándképeit. Még hallotta a csilingelő villamos kocsikat, bűgösük mintha egy dalt hozott volna fel a gyerek-szobába, mindig messzebből halkabban hallatszott, majd egészen elhalt . . . Elaludt. . . .

Vége köv.

KAPOS I ERNŐ
MŰSORÁBÓL

CIMKÉPÜNKHÖZ

Medgyessy Rózsi

Ri megyek a temetőbe...

(NÉPDAL)

*Ki megyek a temetőbe
Ott az én világom
Horpadt siron hervadt rózsza
Az az én virágom
Voltam egyszer én is boldog
Nyílt nekem is rózsza
Összetörtött . . . összetörték
Oda megyek hirt hallani
Hirt hallani róla.*

*Átölelem a keresztfát
Hull a könnyem rája
Elhalmozlak csókjaimmal
Fájdalomnak fája
Minttha mintha sóhaj kelne
Egy édes hang szólna
Szakíts csak le boldog leszek
Én vagyok itt fenn a siron
Az a hervadt rózsza.*

.....

A budai közönség kedvence. Sikerült képét hozzuk mai számunkban, eleget téve a közönség kíváncságának. Eleven, kedves művészi játéka, meleg csengető hangja és komoly művésze te hozta magával, hogy a budai közönség kedvence lett Mindnyájan szeretettel fogadtuk szívünkbe.

Azt akarom mondani

Azt akarom mondani kedves Stanzákné, hogy ha megakarja tudni, hogy mennyibe kerül a hatósági krumpli kilója, akkor ne a színházban kérdezze meg, átkiabálva a jobb páholyból a balra, hanem előadás után; mert higgye el kedves Stanzákné, hogy a színészek nem kíváncsiak a hatósági krumpli árára, mert ugysem lehet kapni.

Vajjon hogyan fogják elnevezni a Ferenc József keserűvizet?

Mond kedves Olvasó! Igaz az, hogy a zsemle valamikor két krajcár volt és annyit vehettél amennyit akartál. Most pedig a kenyérjegyért adsz egy koronát és akkor még nincs kenyered?

A falevelék szervezkedtek és kijelentették, hogy nem engedik többet, hogy az emberek cigarettát csináljanak belőlük. Istenem mit fogunk akkor szivni?

Az egyik budai trafikba betévedt egy pomázi polgár és kérte a Komédiát. Forgatta jobbra, balra, majd azt mondja; kérek belőle vagy huszonöt darabot, hogy legyen a fiamnak olvasni valója az ünnepekre.

A múlt héten a Kisfaludy színház klarinétosa kijelentette, hogy többet sohasem fog hamisan játszani. A karmester nem akarta ezt elhinni, de a klarinétos kijelentette, hogy büntetésből minden hamis hangért fizet egy tizfillérest. — Azóta van ilyen nagy aprópénz hiány. —

Azt akarom még mondani, hogy boldog új évet kívánok neked kedves olvasóm és még a tenyerem sem tartom.

Vafferli.

MŰVÉSZETRŐL

Minden művészi alkotáson keresztül dereng a végtelenség, amit látnunk és éreznünk kell, ha a művészet élénk toppan akár zene, festészet, szobrászat, költészet vagy színészet formájában. Chopin bus, iemondó melódiái vagy Wagner harsogó, diadalmas muzsikája megéretteti velünk a természetet, an-

nak sóhaját, annak dübörgését. A természet, az élet lüktet Beethoven, Mozart, Liszt stb. életrekelteit hangjaiban, mely lelkükből fakadt, mely bennünk visszhangra lel. Csodálattal állunk meg a nagy festők képei előtt és önkénytelenül elmerengünk az „Ember“ nagysága előtt. Egy Tizzian színpompája egy Leonardo

da Vinci elmélyedése előtt, vagy egy Rafael, egy Michelangelo művei láttára önkénytelen a végtelenséget éezzük meg, mert azok a színpompák, vonalak és hajlások bennünk élnek.

Helyesen jegyezte meg Rodin a világhírű szobrász, hogy; minden művészet lelkiállapotot fejez ki. Elsősorban a művészt, melyen keresztül a magunkéra ismerünk. Vagy talán ismeretlen alakok előttünk Shakespeare, Goethe vagy Ibsen alakja? Nem, mert felismerjük őket, mert megértjük, mert bennünk vannak, különben képtelenek volnánk elfogadni „embereknek”. Nem végtelenség az, hogy a századok előtt élt művész önmagából életre kelteti alakjai bennünk is élnek? Miért? Hogyan? Mert mindig volt, van és lesz! Megvan bennem, benned, ő benne és mindnyájunkban. Megvan bennünk a Shylock, Hamlett, Othello, Romeo stb. alakok minden tulajdonsága. Külön szent, vagy külön gazember nincsen, mert mindegyikben van a másikból is. És ezért értjük meg a szentet és a gazembert egyaránt.

Vegyük már most a színész művészetét. A színész akkor válik művésszé, amikor saját „Én”-jét karaktert a szerep-adta alakért elnyomja, megsemmisíti és elfogadja, mintegy felszínre juttatja önmagából azt a jellemet, mely az íróban is élt. A színész minél intellektuellebb a saját Én-je, minél tudatosabb, annál nehezebb azt elnyomni, de ha sikerül, szellemi ké-

pességeinél fogva annál könnyebben domborítja azután ki azt a jellemet, amelyet az író követelt. Nem művészet egy ugynevezett színészre irt szerepet eljátszani, mert akkor nem kell a színésznek megbirkózni a saját karakterének elnyomásával. Ilyenkor azt mondják, hogy Önmagát játsza. Az igazi színművész játékanál megdöbbenve, elszorult lélegzettel állunk meg, mert önkénytelenül megsejtjük az isteni pleromák jelenlétét. A művész játéka felszínre juttat olyan alakot, gondolatot, amely évtizedek vagy évszázadok előtt egy emberben élt.

Miért mondják azt, hogy minden nő született színésznő? Mert „Én”-je nincs, vagy ha van, hát nem olyan tudatos, mint a férfiben. Az emberben rejlő végtelen jellemek a nőben folytonos hullámozásban élnek, mert nincsen meg a kellő szilárdság, az „Én” szilárdsága, amely a hullámozást elnyomhatná, tehát örökké színésznők, mert mindig más és más jellemet mutatnak, amely éppen felszínre kerül önmagukból.

Minden művészi alkotásnál megérzik a természet összága, a természet dübörgése, sikolya és sóhaja, amely az örök „lét”-ből fakad. Ember! Kell, hogy ilyenkor öntudattal emeld fel fejed, mert megpillantod saját értékedet, nagyságodat, ember méltóságodat. Mert megsejtetted, hogy az ember nem „féreg-ember” amint azt a theológia vagy a materializmus tanítja, hanem „istenember”, amint azt a

pozitív és exákt tudomány tanítja.*
Ember! benned nyilvánul meg, a
végtelenség! A fájdalom és gyö-
nyör, a gyűlölet és szeretet, a bosz-
szu és a jószág örök, tehát végtelen!
Ébredj öntudatra! Istenember vagy!

A gondolkodók és művészek a
profétáid, hallgasd és figyeld őket,
mert ők tárják eléd az *Életet* a
Végtelenséget és az *Embert*!

ŐSEMBER.

MANIKÜR GELLÉRTNÉL

III., Tavasz-u. 13.

Színházi Ujság

A „Kisfaludy Színház” igazgató-
sága közli velünk, hogy a legkö-
zelebbi ujdonsága, „Egy szegény
katona története” lesz, melynek e-
lőre láthatólag nagy nagy sikere
lesz. Gyermek előadásul, a „Hófe-
hérke és a hét törpe” lesz műsor-
ra tűzve. Január elején több szen-
zációs ujdonság vár bemutatóra,
melyekről lapunk legközelebbi szá-
mában részletesen beszámolunk.

Színházak műsora:

KISFALUDY SZÍNHÁZ

Szombaton, fél 8 órakor:

Próbaházasság

Főszereplők: Kaposi, Kaposiné,
Berényi G. Dénes, Perényi S. Török.

Vasárnap, (két előadás) 4 és fél
8 órakor:

Limonádé ezredes.

Kedden, fél 8 órakor:

Sztrájkol a gólya.

Szerdán, (két előadás) 4 órakor
és este fél 8 órakor:

Próbaházasság

Előkészületben:

Tót leány. Nebántsvirág. Hó-
fehérke és a h.t. törpe. Né-
vtelen asszony.

VÁROSI SZÍNHÁZ.

Szombaton: (először)

A Marcsa katonája,

Vasárnap:

A Marcsa katonája.

Hétfőn:

A Marcsa katonája.

KIRÁLY SZÍNHÁZ.

Minden este:

Gróf Rinaldó.

BELVÁROSI SZÍNHÁZ

Tilla

ANDRÁSSY-UTI SZÍNHÁZ

Ady-Gábor-Hatvany műsor.

Fehér orgonák

Regény. Irta: Vajda Ferencz.

Vicsurák szippantott még egyet azután hátra szólt: be lehet zárni! János a mór kezében tartott vaskampóval lehuzta a redőnyt nyugodalmas jóéjszakát kívánt és Vicsurák nehézkes lépésekkel indult a házba vacsorázni.

Messziről a duna feketéllett és fényes ködpára lebegett a nagy város felett.

Amint Vicsurák meghuzta a csendő gombját az öreg Juli szakácsnő bevitte a vacsorát és mire Vicsurák a szobába csoszogott már rendben asztalnál ült az egész család és várta a családfőt. Ez már évek óta így volt szokásban. Vicsurák nem ismert kiméletet a házirend irányában. Mindennek megvolt a maga kiszabott ideje. Amint megszólalt a déli harangszó az asztalnak terítettnek kellett lenni, az ebédnek készen puhára főzve. Tekintve, hogy az egész ház respektálta Vicsurák kívánságait már évek óta minden gépiesen ment és a napok az előre beosztott idő szerint eseménytelenül, egyformán multak el. Volt egy tagja a családnak, akinek nevét kiejteni nem volt szabad, kőről csak úgy beszéltek, hogy Ő. Vicsurák egyetlen fia aki tizennyolc éves korában miután elvégezte a piarista gimnáziumot, nem akart a pécsi szemináriumba bevonulni, hogy onnan mint felszentelt pap

apja kívánságára elfoglalja a tabáni plébániát.

Folyt. köv.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

(E rovatba készséggel adunk felvilágosítást 5 színházi vonatkozású kérdésre. Kéziratokat, rajzokat nem adunk vissza és azok megőrzésére nem vállalkozunk.)

G. Olga: Köszönjük üdvözlését és nagyon örülünk, hogy első számunk megnyerte tetszését. Mi mindenkor a legjobb igyekezetünkkel azon leszünk, hogy minden olvasó az ön véleményén legyen.

Rajongó: Küldje hozzánk, ha megfelelő közöljük és díjazzuk.

Alapos: 1. 26 éves. 2. rom. kath. 3. Igen. Több pesti lap munkatársa. 4. a Dzsáta női főszerepét B. Marton Erzsi a magyar színház tagja játszotta. 5. nőilen.

R. Jenő: Ilyen zöngeményeket nem használhatunk. Más pályát válasszon.

Sztrájkol a golya: A Royál Orfeum volt tagja.

St. Imre: Magától értetődik, az első fél év után előfizetőink ingyen kapnak gyönyörű bekötési táblát.

ifj. K. J. Jönni fog.

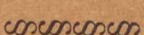
V. Mancika: Kosmetikai és kézápolást ügyben forduljon Gellérthez III., Tavaszutca. 13 sz.

B. Rozarium: A jegyszedő nem köteles elfogadni azt a kifogást, hogy a jegy elveszett. Tessék arra vigyázni. 2.) Az említett darab előkészületei most folynak.

Irtzl-féle vendéglőben

jó borok,
figyelmes
kiszolgálás

III. ker., Templom-utca 17.

ZONGORA ÓRÁKAT AD
TOVÁBBÁ : MÜKEDVELŐ
ELŐADÁSOKRA, KUPLÉK
ÉS ÉNEK SZÁMOK BETA-
NITASÁT ÉS BESZERZÉ-
SÉT VÁLLALJA

Gruber Lipót

a Kisfaludy színház
karmestere

VIII. Fecske-u, 5. fldsz. 9.

Egy szobás szépen berendezett lakást keresek. Intelligens csa-
ládnál. Levelek „csendes lakó” jeligére a kiadóba.

LEGSZEBB AJANDEK

EGY IGAZÁN FINOMAN KIDÖLGOZOTT ÉLETNAGYSÁGU FÉNYKÉP

— TESSÉK ÁRJEGYZÉKET KÉRNI! —

*Ólafestmények
Képezési és Festésképek
Nagyutakon, Képzőiskolák
Nagy- és Képzőiskolák
Festésképzőiskolák*

VII., Rákóczi-ut 24 szám
Telefon : József 23—65,

EIERERSATZ

TOJÁSPÓTLÓ

KÖZPONT
BUDAPEST
VI RÁKÓCZI UT 24
CENTRALE

TELEFON JOZSEFES 65

ISZTÁRÓ-ÖRMEGYE
BUDA

